

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Pilde din țara lui Soare-Răsare

Am mai adus noi încă odată Japonia, cea țară atât de îndepărtată de noi înspre Soare-Răsare, drept pildă poporului nostru. În vacanța Paștilor, spicuiind prin cele gazete, am aflat o convorbire a unui gazetar dela ziarul „Argus“ din București cu dl Eisuke Foujita, ministrul Japoniei la București, din care dăm aici ceea ce îi poate interesa pe cetitorii noștri.

Țara noastră are câmpii mănoase, bogății năsbuite, un soare strălucitor și lanuri mai rodnice decât oricare altă țară de pe suprafața pământului. Cu toate acestea suntem săraci lipiți pământului și avem datorii de suntem aproape vânduți. — Japonia este o țară mică, muntoasă, cu stânci pleșuve, cu locuitori foarte mulți, bântuită an de an de taifunuri (vânturi năpraznice), cutremure de pământ, trombe marine (coloană de apă, ridicată de vârtejurile de vânt, care se învârtesc în juru-i cu o mare iuteală, producând stricăciuni enorme, înecând corăbii, doborând la pământ case). Cu toate acestea însă este o țară bogată și cu datorii puține.

Noi, nu ne putem vinde nici puținul ce-l producem, — ei, luptă biruitori cu industriile cele mai puternice, agonisesc capitaluri, colonizează ținuturi și crează țări.

La noi trăiesc 61 locuitori pe kilometrul pătrat, avem încă și acuma pământ necultivat, o mare parte a pământului nu produce decât din doi în doi ani, fiecare familie țărănească are în medie 3—4 jugăre de pământ. — La ei trăiesc 1112 locuitori pe kilometrul pătrat de pământ arător, fiecare familie țărănească are în medie mai puțin de un jugăr de pământ. Oamenii, ca să poată trăi sunt nevoiți să scoată două roade la an, una primăvara și alta toamna. Țăranul japonez chiar de aceea muncește într-una, altfel n'are din ce trăi. Ca să poată însă scoate două roade la an, trebuie să îngrășe pământul sistematic, de aceea îl și gunoiesc din greu, muncesc nelncetat și scot două roade. Până acuma nu produceau orez de ajuns, așa că trebuiau să importeze. Acuma produc cât le trebuie și le mai rămâne ceva și de export.

Dar să reproducem chiar din cuvintele domnului ministru: „La noi cine nu muncește nu poate trăi. Viața e grea.

Prețurile sunt foarte mici. Lux nu face nici statul, nici omul singuratec. Oamenii se mulțumesc cu câștiguri reduse. Un negustor, când are un câștig de două la sută, vinde. Dobânda comercială curentă e de unu jumătate cel mult două la sută. Atunci, de ce vă miră, că mărfurile japoneze sunt atât de ieftine și că pătrund în toate părțile lumii?“

Ministrul japonez la București dă și câteva pilde: Japonia aduce benzina de care are nevoie tocmai din Statele Unite. Totuși o cursă cu automobilul costă în Japonia de zece ori mai puțin ca în Statele Unite. O cursă care la București costă 100 Lei, în Japonia nu costă decât 15 Lei, pentru că e mare concurența.

„Prin ce minune?“ — întreabă ziaristul.

„Nu e nici o minune. Concurența nu îngăduie să ai câștig mai mare, — răspunde domnul ministru. — Automobilele n'au, la noi, aparat de taxat. Nici nu i-ar trece cuiva prin minte, că s'ar putea introduce așa ceva. Când cineva vrea să facă o cursă, se învoiește cu șoferul, care nu cere preț mai mare, pentru că știe că sunt sumedenie de mașini, cari se vor îmbia să meargă cu preț mai mic. În loc să stea toată ziua în stație, așteptând un domn care plătește galant, mai bine face zece curse și își câștigă hrana de toate zilele. Șoferii n'au, la noi, automobile luxoase, ci simple și trainice“.

În ce privește datorii, statului japonez nici prin gând nu-i trece să plătească datorii particularilor, cum se întâmplă la noi. Din capul locului Japoniei nu prea fac datorii și plătesc regulat și la termen.

Am spicuit aceste răspunsuri ale domnului ministru al Japoniei la București, ca cetitorii noștri să înțeleagă că fără muncă, fără rânduială, fără cinste și omenie nu se poate trăi. La noi prea s'a incubat, de o vreme încoace, șmecheria. Necinstea prea multe altare are în țara noastră.

Să cetim cu băgare de seamă cele spuse de ministrul Japoniei la București și să medităm bine asupra lor, spre folosul nostru și al țării.

Nenorocire în America. În America de nord s'a întâmplat de curând o groaznică nenorocire. Într'un port se aflau 250 de lăzi cu dinamită. Într'un tren care intra în port, se mai aflau încă 7 lăzi cu dinamită. Nu se știe cum, toate lăzile cu dinamită au explodat. 40 de case din apropiere au fost aruncate în aer, și geamurile din întreg orașul au fost sparte. 250 de oameni au fost omorâți pe loc, și o mie grav răniți. Dar nenorocirea s'a întins și mai departe. În port se aflau încă 40 de mil de butoaie cu benzină, cari toate s'au aprins în urma exploziei. S'a pornit atunci un foc de credeală că piere lumea. Întreg portul a fost făcut cenușă.

O stradă de lângă Constanța s'a prăbușit în mare. De câțiva timp pământul țării noastre a început să se scufunde în mai multe părți. Comune întregi au fost mișcate dela locul lor, duse în alte părți, iar casele au fost stricate. Acum ne vine știre dela Constanța că o stradă întreagă s'a prăbușit în mare. În locul ei au izvorit izvoare de apă caldă. S'a format un adevărat lac pe locul unde mai înainte a fost strada. Spun inginerii că strada s'a prăbușit pentru că apa mării a ros mereu la temelii ei.

Unul care-și bate joc de sf. cuminecătură. În catedrala St. Hedwig din Berlin preotul tocmai își cumineca credincioșii, când s'a apropiat de ei un necunoscut care și-a vârit mâna în sf. potir și de acolo a scos o hostie (pâine nedospită prefăcută în trupul și sângele Domnului), a ridicat-o și arătându-o mulțimei nimite a zis: „Nu vă este rușine să vă închinați unui astfel de idol?“ Credincioșii din biserică l-au prins însă și l-au predat poliției iară aceea judecătorilor, cari l-au osândit la 6 luni temniță.

Oamenii de pe vaporul Celluskin au fost scăpați dela moarte. Cetitorii noștri își amintesc din numărul trecut al gazetei noastre despre nenorocirea întâmplată între ghețurile dela Miază-Noapte. Un vapor s'a scufundat în adâncimile oceanului, iar oamenii au fost siliți să-și facă bărci pe o tablă mare de gheață. Din cauza căldurii tabla de gheață s'a rupt și a început să plutească în largul oceanului. Închipuiți-vă durerea bleșilor oameni așezați pe o tablă de gheață în mijlocul oceanului fără margini. Când s'a văzut pericolul de moarte, au pornit din toate părțile avioane ca să scape pe călători. Vreo câteva dintre ele au reușit să se lase pe tabla de gheață și în vreo trei rânduri, au fost scăpați dela moarte toți călătorii vaporului Celluskin. Cu ultimul avion a fost adus și un câine care era printre călători.

Să-i hrănim pe cei flămânzi

În apostolul din Dumineca III de după Paști (Faptele Apostolilor 6, 1—7) ni-se arată cum apostolii, neavând vreme să împărtășească ei înșiși milosteniile, au ales șapte diaconi, între cari cel dintâi a fost sf. Ștefan, pe cari l-au încredințat cu această slujbă, ei înșiși petrecând întru rugăciune și întru slujba cuvântului.

Așa de multă milostenie se făcea așadar pe vremea apostolilor încât s'au văzut nevoiți să pună oameni anume cari să nu aibă altă slujbă decât împărțirea milosteniei.

Cât de mult ne-am depărtat de vremurile apostolice, atât ca vreme, cât și ca suflet! Astăzi într'o țară întreagă nu se împărțește atâta milostenie cât să-i ocupe pe șapte oameni încontinuu. Pe când pe vremurile apostolilor, numai în Palestina, într'o țară atât de mică, cu abia două milioane locuitori, dintre cari abia câteva zeci de mii de vor fi fost creștini, a fost lipsă de șapte oameni care să nu aibă altă ocupație decât împărțirea darurilor între săraci, între văduve și orfani. Ce schimbare, Doamne Dumnezeule, ce schimbare!

Măcar că milostenia și mai ales hrănirea celor flămânzi a fost nu numai recomandată ci chiar poruncite de Dumnezeu, încă în Vechiul Testament. Despre Iov ni-se spune în sf. Scriptură, că-și împărțea pâinea între săraci și flămânzi. Tovit își cerceta și hrănea frații pe când se afla în temniță. Văduva din Sarepta Sidonului îl hrănea pe prorocul Ilie, de aceea Dum-

nezeu a și răsplătit-o cu aceea că fărina și untul de lemn nu i-se mai gătară, iară pe fiul ei cel mort l-a înviat din morți prorocul Ilie.

Despre Domnul nostru Isus Hristos știm apoi că i-a fost milă de poporul care îl urmase și-i asculta învățătura chiar flămânzind mai multe zile. De aceea a hrănit odată trei mii și altă dată patru mii de oameni cu pâni puține, însă înmușindu-le.

Pilde de hrănirea celor săraci avem cât de multe în istoria bisericii.

Despre sf. Serapion ni-se spune că, isbucnind în Egipt o mare foamete, și-a vândut Biblia, iară cu banii primiți a cumpărat grâu, hrănind pe cei flămânzi. Întrebat că pentru ce și-a vândut chiar sf. Scriptură, Serapion a răspuns că n'a făcut altceva decât a ascultat sfatul Scripturii care spune: Mergi, vinde tot ce ai și împarte săracilor.

Amaden era principe de Savoya. Întrebat odată de prietini săi dacă are câni de vânatoare, le-a răspuns că li-i va arăta ca mâne. În ziua următoare și-a condus prietenii de o parte a palatului său, unde aștepta o mulțime mare de săraci ca să le împărțească daruri. »Iată, dragii mei, aceștia sunt câinii mei de vânatoare, pentru că cu ajutorul acestora vânez eu raiul și nădăjduiesc că-l voi și putea vâna«.

Sf. și marele Vasile, arhiepiscopul din Cesarea Chapadochiei, aduna, pe vremea foametei celei mari, mulțime mare de săraci, cărora le aducea de mâncare în căldări mari. El însuși se încingea cu o față de masă, asemenea unei servitoare, și le împărțea hrană.

Sf. Eligiu a fost juvaerghiu și aurar în Paris și era vestit pentru milostenia sa. Dacă-l căuta vreun străin, oamenii de pe stradă îl îndreptau să meargă în strada și în casa, unde vor afla mai mulți săraci. Zilnic ospăta zeci și sute de flămânzi, iară el se lădestulea cu rămășițele. Dumineca le împărțea carne și vin, iară el mânca pâine și legume.

Carol de Blois, fiul lui Ludovic de Chatillon, primea pe flămânzi în palatul său și servea însuși la masa săracilor.

Sf. Bernardin punea în fiecare zi câte ceva la o parte din hrana sa, ca să aibă cu ce hrăni săracii. Iară când se anunțau săraci mai mulți, ajuna câte o zi donă, ca să-i poată hrăni pe cei flămânzi.

Oswald, regele Angliei, auzi într-o zi că în fața palatului sunt o mulțime de săraci cari cer de mâncare. S'a sculat imediat dela masă, le-a împărțit toată mâncarea lor, ba a poruncit să slărâme țărăturiile sale de aur și să dea fiecărui flămând câte o bucată. Văzând aceasta Aydon, episcopul Londrei, a prins mâna regelui și a zis: »Această mână nu se va putea niciodată«. Și a avut dreptate, pentru că mai mult de 100 de ani dela moartea sa, desgropându-i-se trupul, a fost aflat putred, afară de mâna dreaptă.

Câți șomeri avem noi astăzi, mai ales în orașele mari, și nime nu le are grijă! Cei mai obraznici primesc ajutoare dela comune, cei mulți însă tac și răbdă. Ce frumos ar fi dacă, în fiecare sat s'ar legați 10—20 de oameni cu stare mai bună și de omenie, și ar da zilnic de mâncare flămânzilor din comună!

Sf. Scriptură a Vechiului Testament zice: »Să nu desprețuești pe cel flămând« (Ecl. 4, 2). »Frânge pâinea ta celor flămânzi (Isaia 58, 7) iară în Noul Testament ne spune Domnul: »Flămând am fost și mi-ați dat de am mâncat« (Matei 25, 35) și »când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudeniile tale, nici vecinii cei bogați, ca nu cândva să te cheme și ei pe tine și să fie tie răsplătire. Ci când faci ospăț, chiază săracii, neputincioșii, orbii și schiopii, și fericit vei fi, pentru că nu au ce-ți întoarce, iară tie și-se va răsplăti la învierea morților« (Luca 14, 12—14).

Câți câni și mâțe nu se satură de pe masa bogăților, iară atâția oameni săraci sunt respinși, asemenea lui Lazar celui

„Foiața UNIRII POPORULUI“

Un apostol

În amintirea fostului meu profesor
Dr. Constantin Pavel

Anul 1929. Iunie cu călduri înăbușitoare. Clopoțelul liceului „Samuil Vulcan“ din Bșiug ne cheamă să intrăm în clasă. E ultima oră de limba română.

Elevii, gălăgioși altădată, intrară acum smeriți, îngândurați și se așezară la locurile lor. Se aștepta cu emoție intrarea lui „Costan“ cum îi ziceam între noi.

Ultima oră cu regretatul „Costan“. Nimeni nu scoate o vorbă. Clasa pare o catacombă. Deodată ușa se deschide și apare iubitul nostru profesor, cu pălăria și bastonul în mână.

Fața lui era schimbată și el ptea întristat de astădată. Noi, ne ridicarăm, iar el ne făcu semn cu mâna să ne așezăm, apoi bătu rar, cu verigheta lui de aur, în catedră.

Toți așteptam nemișcați. Inimile ne băteau ca după o fugă la ora de gimnastică.

El își plimbă privirea asupra noastră. Ne privia pe fiecare în parte, par'ar fi zis: Măine, nu veți mai fi cu mine. Veți sbură spre necunoscut, fiecare căutându-și pâinea zilnică.

Acele câteva clipe, mi-au părut veacuri.

El văzu frământarea și neliniștea noastră sufletească, căci trăia și el împreună cu noi acele momente, cari încă ne mai legau de o altă, apoi se răzîmă de spatele scaunului și cu vocea lui cam gângăvită, dar duioasă ca niciodată, începu să ne vorbească, după ce tuși de câteva ori înecăcios:

— „Iubiții mei elevi! Numai azi mai suntem laolaltă. Măine, depărtarea, ca un zid de piatră ne va despărți. Și e greu... E greu și pentru voi și pentru mine. Eu, care v'am fost ca un părinte, șapte ani, am căutat, zi de zi, să torn acolo în creierul vostru lumina adevăratei științe, iar în inimile voastre, tinere și înflăcărâte, credința bisericii noastre, adevărurile nepieritoare și mai presus de toate, einstea desăvârșită, caracterul de om onest și dragostea de muncă.

Șapte ani au trecut ca o vrabie în sbor și ca măine o să aud, că unul e avocat, altul preot. Nu uitați însă, ori unde vă veți găsi, școala aceasta, care v'a crescut, și care cu mândrie și-a serbat anul trecut, jubileul de 100 ani dela fondare. Nu uitați clădirea de peste drum, biserica noastră, care v'a întretinut sufletele și mai ales, nu uitați să vă lădepliniți voi rostul și munea voastră, fără șovăire.

Făți dedicați muncii cinstitute ce vi-s'a încredințat. Fiți creștini adevărați și păstrătorii adevărului. Înlăturați minciuna și prietenii

ei. Nu depărtați sufletele voastre de biserică și ochii voștri de slova sfântă a cărții.

Crezul vostru să fie: „Muncă și Cinstă“.

Apoi bătrânul profesor, continuă mai rar, cu două lacrimi printre gene, ca două boabe de rouă:

„Nu peste mult, voi veți fi conducătorii acestei țări. Frânele ei vor fi în mâinile voastre. Gândiți-vă la cei mulți și oropsiți. Adăuceți-vă aminte, cât de greu le-au fost părinților cu întreținerea voastră la școală. Muncă cinstită pentru întărirea neamului și a Bisericii. Cartea să vă fie după cum am spus, și pe mai departe, merindea minții, iar mântuirea o căutați sub scutul Bisericii noastre. Acolo numai veți afla adevărata știință, adevărata credință și purul adevăr. Și acum, înainte de a se despărți, vă doresc tuturor, din suflet, sănătate, bărbăție, credință și dragoste într'un viitor strălucit, spre binele Țării și al Bisericii.

Să ne vedem cu bine peste zece ani!“

*

Și a plecat, după ce ne-a strâns mâna fiecăruia cu lacrimi în ochi. Noi mai puțin plângeam ca la o înmormântare.

Dar, lacrimile noastre de atunci, se justifică acum.

Profesorul nostru a murit.

L-am plâns atunci toată clasa, iar azi plângem doar aceia, cari am aflat de tristă veste, de înecarea lui din viață.

sărac! Pentru ce s'au făcut și se fac atâția oameni săraci socialiști și bolșevici? Pentru că văd înbuibarea unora. Acești înbuibați vor avea să răspundă, în fața dreptului judecător, pentru sgarăcenia lor și urmările aceleia.

Părintele Iuliu

Din Comloșul Bănățean

Sărbătoarea Floriilor din acest an, a fost zi de mare praznic pentru credincioșii uniți din Comloșul Bănățean, atât în ce privește însemnătatea zilei cât și pentru faptul, că atunci s'a făcut pentru întâia dată prima cuminăcare solemnă (sărbătorească) a copiilor, cari au fost pregătiți spre aceasta de p. Gheorghe Medoia. Actul acela atât de sfânt și de sărbătoreț a stors lacrimi de bucurie nu numai din ochii părinților ei și din a altor credincioși prezenți. Scurtele cuvântări roșite de preot micilor elevi atât înainte cât și după sf. împărtașanie, cântările de slavă și de mulțumită la adresa lui Isus din sf. Taină, pe cari le-au cântat copiii cu glasurile lor îngerești, au mișcat adânc sufletele tuturor. — Suntem foarte recunoscători Prea Sfințitului nostru părinte Episcop Dr. Alexandru Nicolescu, care prin ordinul său dat tuturor preoților în această privință, ne-a dat un prilej de o așa bucurie sufletească. Avem mare nădejde, că prin cultul sf. Euharistiei viața religioasă va lua un avânt puternic în parohia noastră.

Țin să amintesc cu acest prilej, că de sf. Paști s'a cumpărat pe seama bisericii o evanghelie legată artistic în catifea cu argint și o cădelniță, în valoare de peste trei mii Lei, bani adunați din daniile corului bisericesc și a altor credincioși, cărora și pe această cale li-se aduce cea mai mare mulțumită.

Moarte ... moarte ... cum nu întrebi tu, omul, de vrea, sau nu vrea...? Cum te apropii pe furie ca un hoț și te strecoari nevăzută în inima omului, iar cu coasa ta, ca vântul, tai firul vieții atât de scump, atunci când omul nici nu gândește.

Tu nu alegi bătrân ori tânăr, bogat sau sărac, la tine toți suat egali și pentru aceea tu n'ai nici milă. Pe tine nu te înduioșează nici o lacrimă.

De ce nu l-ai lăsat pe iubitul nostru profesor, măcar până la revederea noastră, pe care, cu atâta bucurie o așteptam. Să-i mai fi strâns mâna, să-i ascultăm glasul și să privim fruntea lui de înțelept care ne-a împărțit știință, tărie și lumină, timp de șapte ani.

Iar voi, iubii mei foști colegi, care sunteți în apropierea mormântului lui proaspăt, depuneți o cunună de flori, semnul recunoștinței și-al dragostei și plângeți-l în numele tuturor, rugându-vă pentru odihna sufletului lui de mare apostol.

Fie-ți partea cu dreptii, mult iubitul și neuitatul meu profesor.

București.

V. Gr. Flueraș

Misiuni sfinte la Târgul-Mureș

În zilele de 30—31 Martie și 1—2 Aprilie credincioșii gr.-cat din Târgul-Mureș au avut bucuria să asculte cuvântările p. Dr. V. Aftenie profesor la Academia de Teologie și Dr. S. Todoran profesor de religie la liceul de băieți din Blaj.

Sfinții Lor, invitați de către „Reuniunea Mariană a femeilor gr.-cat. din Târgul-Mureș” ca să țină misiuni sfinte pentru sărbătorile Paștilor, s'au ostenit a veni în mijlocul nostru desmorțind sufletele prin frumoase cuvântări și curățindu-le prin sf. mărturisire și cuminăcare.

Șirul predicilor îl începe p. Dr. V. Aftenie după paraclisul de Vineri seara. D. sa arată faloasele mari ale misiunilor sfinte, cari astăzi par'că sunt mai trebuincioase ca ori când.

În dimineața următoare urmează cuvântarea p. S. Todoran despre păcat, care stoarce din ochii ascultătorilor lacrimi, iar din sufletele lor uriciunea păcatului.

Duminea la sf. liturgie, biserica era neîn-căpătoare pentru mulțimea credincioșilor, veniți să-și primească sufletele. S'au văzut printre credincioșii noștri și mulți de alte credințe.

Sf. liturgie a fost celebrată de p. misionari împreună cu p. I. Dredeteșan, p. I. Miclea, p. V. Turcu și I. Popa lectori. Predica o ține p. S. Todoran vorbind despre sf. cuminăctură.

La inserat, p. Aftenie vorbește despre cinstea maicii Domnului prin care a venit mântuirea noastră, după cum prin altă femeie, Eva, a venit peirea noastră.

Luni, în ultima zi a misiunilor, p. Todoran vorbește despre credință, această convingere nestrămutată pentru care atâtea mii de martiri și-au vărsat sângele.

De încheiere p. Aftenie îndeamnă pe ascultători să-și însemne adânc în suflete cuvintele auzite și ca pe o sămânță bună să le facă să'ncolțiască și să aducă roade însutit.

P. protopop I. Câmpianu mulțumește părinților misionari pentru osteneala ce și-au luat de a veni în mijlocul nostru sămânând sămânța cea adevărată, pregătind astfel sufletele pentru luminata zi a învierii.

Dumnezeu să le ajute ca să poată lăți cât mai mult cuvântul Domnului.

Octav G.

O sezătoare culturală și artistică

În munții Rodnei nu departe de Născudul românesc pe valea bătrânului Someș se află așezată frumoasa comună grănicerească cu numele Maieru, care numără o populație de aproape 4000 de suflete.

În această comună frumoasă, datorită corpului didactic, dela școala primară în prima zi de sf. Paști, după sf. Vecernie, s'a desfășurat cu elevii școlii primare un frumos și bogat program cultural și artistic. Sezătoarea s'a ținut în sala festivă a noului local, de curând terminată datorită harnicului director Ion Barna.

Sezătoarea se deschide în prezența tuturor intelectualilor din comună în frunte cu distinsul protopop Iuliu Pop, Ioan Barna directorul școlii și a unui număr foarte mare de săteni.

Programul începe cu „Hristos a înviat”, cor pe trei voci cântat de copiii școlii primare sub conducerea tânărului învățător D. Vramău după care a urmat conferința d-lui Ion Barna despre „Horia, Cloșca și Crișan”, care arată să-

tenilor viața și faptele marilor români cari au luptat pentru desrobirea neamului românesc.

După conferință programul a continuat cu declamări, coruri, monoloage și dialoge printre care foarte bine reușite a fost „Sărbătorile băbești”, „Lenea” și altele cari au produs mult haz și voie bună.

Din contribuția ce s'a adunat s'a trimis 245 lei fondului care este destinat pentru ridicarea unui monument la Alba Iulia a celor trei eroi naționali: Horia, Cloșca și Crișan, iar o altă parte în suma de 400 lei s'a întrebuințat pentru sădirea a 70 bucăți de tei pe marginile șoselei ce trece prin comună. Această frumoasă faptă se datorește corpului didactic dela acea școală, care lucrează într'un mod foarte grăitor, dând pilde bune sătenilor lor și cari cari caută a înfrumuseța frumoasa comună grănicerească Maieru a cătanelor negre, după cum le-a zis marele Napoleon.

Tot în această comună, întru amintirea anului sfânt s'au ridicat două cruci mari și frumoase, datorită credinciosului Luchi Sevastian și familia învățătorului Ion Barna a cărei sfințire s'a făcut de protopopul unit Iuliu Pop în mijlocul tuturor credincioșilor după Sf. liturgie a zilei a doua de Paști.

Ol. I. B.

„Agru” în comuna Ciocărlău jud. Satu Mare

În Duminea Floriilor s'a ținut ședința festivă a Agrului din această comună fruntașă.

După vecernie toți credincioșii, cu mie și mare, s'au îndreptat spre școala primară unde s'a desfășurat un bogat program.

Programul a fost compus din o piesă teatrală „Isus” de Radu D. Rosseti, jucată de copilașii dela școală, recitări religioase, printre cari s'au cântat cântece religioase, atât de copiii de școală, cât și de corul mixt al tineretului, condus de harnicul și neobositul inv. cantor Cornel Verdeș. Bucățile cântate de corul mixt, deși au fost destul de grele, totuși au fost cu măiestrie executate.

Au fost trei conferințe cu subiecte religioase. Dșoara Viorica Ghevea inv. a ținut o conferință despre „Rolul mamei creștine în ceea ce privește creșterea copiilor”. D. sa a arăta cum trebuie crescut copilul de mâine pentru a deveni folositor bisericii și patriei sale.

Domnul Aloiziu Brumat, directorul școlii, a arătat printre o frumoasă conferință „Cum să-și păstreze omul credința”.

Di inv. Gheorghe Crișan a vorbit despre „Rolul și chemarea Agrului”. Domnia Sa a arătat foarte frumos menirea acestei societăți; scopul, mijloacele și roadele asociației; documentând cu exemple rodul creșterii greșite, descriind starea mizerabilă urmată de necredința din Rusia.

Seria conferințelor o încheie părintele Gherghel Lazar, care mulțumește corpului didactic pentru munca depusă în privința creșterii copiilor în spirit religios, arătând urmările ce le-ar aduce eventuala falăturare a religiei din școală. La sfârșitul ședinței s'au înscris noui membri ai Agrului.

Toată ședința a decurs într'o înălțătoare atmosferă sufletească.

Gheorghe Vancea
notar.

Noua lege a convertirii. Noua lege a convertirii datoritorilor a fost votată de parlament și a intrat în vigoare cu ziua de 7 Aprilie a. c. Monitorul oficial din acea zi publică textul legii.

Dumnezeu nu bate cu băta

În comuna Pulgram din Moravia (Cehoslovacia) trăia un țăran necredincios, cu numele Rosinger, unul dintre cei mai mari comuniști. El nu credea în Dumnezeu, iar la biserică nu fusese de zeci de ani.

Ce s'a gândit el? Să-și facă fântână nouă, și anume tocmai în zilele de Crăciun ale anului 1933. S'a pus pe lucru încă Duminecă în 24 Decembrie, a continuat lucrarea întâia și a doua zi de Crăciun. Preotul satului, auzind despre hotărîrea lui, l-a făcut atent că nu e bine a-și bate joc de Dumnezeu și că Dumnezeu nu-i va rămânea dator. Omul nostru însă n'a voit să-l asculte. A doua zi, după amiază, a început a-și berlui fântâna cu cărămidă. Lucrul a mers strună. A treia zi, pe când se afla el în fântână, cei ce-i ajutau au coborît într-o ladă, legată cu funii, cărămida în fântână. Iată însă că funia se rupe, iar cărămida cade pe trupul nefericitului, de așa, încât i-au ieșit mâțele din trup.

Iute l-au scos din fântână și l-au dus la spitalul din Felsberg. Acolo nefericitul a mai avut atâta vreme de și-a mărturisit păcatele unui preot, s'a cuminecat, a primit maslul și apoi a murit împăcat cu Dumnezeu.

Interesant e că nefericirea s'a întâmplat tocmai pe când slujba preotului sfânta liturgie.

Auzindu-se în sat de nenorocirea aceasta, judecătoria a tras la răspundere pe oamenii cari i-au ajutat nefericitului, pedepsindu-i cu amendă de câte 100 coroane cehoslovace, care se poate străforma în temniță de câte 14 zile.

Dumnezeu nu bate cu băta!

Scrisoare din Șercaia

Teatrale. „Societatea tinerilor români uniți” din Șercaia, de sub conducerea preotului Valeriu Crișan, a aranjat în sala festivă a primăriei o producție teatrală, a cărei venit este destinat pentru înființarea unei fanfare a Românilor șercaieni. S'au jucat piesele teatrale „Țiganul notar” și „Văduva cu farmece”, iar corul de sub conducerea harnicului învățător Septimiu Tunsoiu a executat 2 bucăți muzicale, având una solistă pe Paulina Prună, a cărei voce ar face cinste erii cărei Opere române. Tinerii Pompeiu Muntean și Mircea Constantin au predat monoloagele „Barbu Lăutaru” de V. Alexandri și „Drăgan” de Petre Liciu, iar Gheorghe Prună a declamat poezia „Rea la Plată” de Gheorghe Coșbuc. Părintele Valeriu Crișan a mulțumit publicului pentru sprijinul material și moral, ce li-l-au acordat. A urmat apoi dans, până în zori de zi.

Serbare. În târgușorul nostru încă s'a ținut serbarea sădirii pomilor. Din piață mulțimea încolonată, având în frunte fanfara săsească, precum și școlile primare române și săsești au ieșit la marginea târgușorului, la terenul sportiv, unde a avut loc serbarea. Preotul gr.-cat. Valeriu Crișan a slujit o slujbă, pâr. gr. ort. Valeriu Boeriu a făcut sfințirea apei. S'au sădit apoi câțiva pomi. Ceeace este de condamnat e, că atât pomii sădiți în anul trecut, cât și în primăvara anului acesta pe acest teren sportiv au fost furajați. Hoțul din anul trecut, fiind prins, i-s'a aplicat o pedeapsă exemplară. Au vorbit apoi Dnii: Vasile Marinescu primpretor, Ioan Dimitrescu subinsp. silvic și Petre Basarabescu, judecător șef, despre însemnătatea zilei și venitele frumoase ce le putem realiza din vânzarea fructelor din arborii ornamentali, și din arborii cari sunt bunii pentru unelte și de construcțiuni.

Omorîți de automobil. În comuna Mărgineni din județul nostru s'au așezat spre odihna de veci rămășițele pământești ale lui Ilie Pandrea care în noaptea Învierii mergând spre biserică, pentruca să iee paști, pe podul Elefterie din București, au fost atât el cât și consăteanul lui Victor Pandrea, călcați de mașina Nr. 554 din București, rămîndu-i mortal pe amândoi. Victor Pandrea, funcționar la poșta centrală din București și invalid de războiu, a încetat din viață încă în ziua de Paști, iar la câteva zile și nefericitul Ilie Pandrea după care rămâne soția și 2 copii minori.

Cursuri de viticultură și apicultură. Camera agricolă din Făgăraș, a organizat, sub conducerea preotului M. Nicoară în zilele de 2—4 Aprilie un curs de viticultură (creșterea viței de vie) în comuna Rucăr, iar în zilele de 16—20 și 24—28 Apr. se vor ținea cursuri de apicultură (albinărit) în Făgăraș. Cursiștii vor primi pentru hrană 20 lei, iar la terminarea cursurilor vor primi gratuit altoi și coșnițe sistematice.

Valeriu Crișan

În slujba sufletelor

Multe are de pățimit un preot în viața aceasta. Dacă n'ar fi în el credința că lucrează în numele lui Hristos care și mai mult a pățimit, dacă nu i-ar fi spus-o aceasta Hristos când a zis „în lume scârbe veți avea”, de multe ori ar cădea sub greutatea suferințelor.

Dacă n'ar fi în el amintirea cuvintelor lui Hristos pe cari i-le-a spus când l-a trimis în lume, „îdrăzniți, eu am biruit lumea”, de multe ori ar fugi dela datorie.

Dar chipul lui Hristos cel „fără de față”, bătut, chinat, scuipat și apoi răstignit pe cruce, îl încurajează. Amintirea învingerii sale, străbătând mulțimea anilor până la noi, îi dă puteri noi.

Îi dă puteri noi misionarului ce samănă sămânța adevărată, cuvântul evangheliei lui Hristos, între sălbaticii din țările îndepărtate. Acelor misionari cari adună de pe drumuri copiii aruncați, și-i cresc, și-i îngrijesc cu îngrijire de mamă, acelor misionari cari luminează cu învățăturile și fericesc cu trupul dumnezeescului nostru Răscumpărător, ultimile clipe din viața leproșilor, ciurmaților și a tuturor aceluia de cari doftoria omenească nu se mai poate apropia.

Îi dă puteri noi preotului ce are să lupte cu îngâmfașarea omenească în țările es-și zic culte. Adesea în țările cari au văzut lumina dumnezească, cari au auzit glasul fermecător al evangheliei lui Hristos. Dar ochii li-s'au orbit, urechile și-le-au astupat, și asemeni îngerilor celor dintâi, s'au înălțat cu gândul peste Dumnezeu. Dar asemeni îngerilor celor dintâi, vor cădea în prăpastie adâncă.

Astăzi, când răsunetul elopotelor vestind învierea Domnului, ziua luminii și a veseliei se mai aude încă, ne gândim la lungul șir al acelor cari stau în întunecare și plâng.

Și poate nici unde într'alt loc, jalea nu e mai mare ca'n vecina Rusia. În Rusia unde preotul cu durerea suflet vede cum poporul său e silit să-și dărâme bisericile, ca'n întunecul și tăcerea nopții să plângă și să se'nchine doar pe ruinele lor. În Rusia de unde valurile Nistrului zilnic ne aduc câte un nenorocit care mai bueros înfruntă primejdia de moarte a Nistrului decât stăpânirea fără de Dumnezeu a bolșevicilor.

În Rusia unde preoții sunt aruncați în lanțuri, purtați în zdrențe și chiauți de foame.

Dar ei mici o clipă nu uită că sunt reprezentanții lui Hristos pe pământ. Cu răb-

darea lui răbdă suferințele, cu bunătatea sufletului lui iartă pe dușmani.

În zilele acestea când amintirea suferințelor lui Hristos pentru noi ne trece pe dinaintea ochilor, ce dar mai mare, ce mulțumită, ce recunoștință i-am putea aduce noi oamenilor, decât să cinștim pe ce-i ee-l reprezentă pe pământ, să le urmăm sfaturile și cu purtarea noastră creștinească să le ușurăm sarcina suferințelor.

Cum știu Olandezii să țină la Dumnezeu

În anul 1345 s'a arătat Domnul nostru, Isus Hristos unui om sărac din Amsterdam (capitala Olandei). Bărbații din Amsterdam, dimpreună cu preotul lor, au hotărît atunci că ei vor face în fiecare an, în ziua de 15 Martie câte un pelerinaj la acel loc.

Cea mai mare parte a țării a devenit însă, după două sute de ani, protestantă, iar capela pe care o zidiseră bărbații catolici pe acel loc, le-o răpiră, la anul 1578.

Drept răsbunare, bărbații rămași catolici hotărîră că de aici înainte vor face pelerinajul în noaptea de 15 Martie. Și așa și făcând, regulat, an de an, vreme de 300 ani.

La anul 1908 bărbații catolici din Amsterdam se hotărîră să cumpere această capelă dela protestanți, cari însă o vândură mai bueros unui Jidam. Evreul draului, în ura sa față de tot ce este catolic, a dărâmat capela și în locul ei a deschis o prăvălie. Bărbații catolici din Amsterdam însă nu numai că nu s'au lăsat desamăgiți, ci, dimpotrivă, numărul pelerinilor s'a înmulțit tot mai mult.

Anul acesta au luat parte, în noaptea de 15 Martie, la acel pelerinaj, nu mai puțin de 30 de mii de bărbați catolici nu numai din Amsterdam ci din întreaga Olanda. Ei au început a sosi încă de cu noaptea. Iară când dimineața, la orele 6, erau cu toții adunați împreună, preotul a început să slujească sf. liturgie și a se împărțăși toți cei 30 de mii.

Acest pelerinaj a făcut o vâlvă atât de mare în țară, încât, Dumineca următoare se mai adunară încă 30 de mii de noi pelerini. În schimb femeile acestora se împărțășiră la bisericile lor parohiale, pentruca obiceiul e ca numai bărbații să ia parte la acest pelerinaj.

Ce învățături am putea oare trage din această istorie adevărată, noi Români uniți?

Primministrul Gh. Tătărescu

După cum arată fotografia aceasta, dl. primministru Gh. Tătărescu este încă om foarte tânăr, în care își pun mari nădejdi liberalii că va putea scoate țara din încurcăturile în care se află.

Ce este mai nou în țară

Sentința în procesul gardiștilor de fier — Prinderea și darea în judecată a unor ofițeri pentru pregătirea unei lovituri de stat — Au fost descoperiți ucigașii deputatului Eusebie Popovici

Procesul foștilor »gardiști de fier« a fost terminat încă înainte de sărbătorile Paștilor. Cei trei tineri, în frunte cu Constantinescu, cel care a împușcat la Sinaia pe primul-ministru Duca, au fost judecați la muncă silnică pe viață. Gardiștii de fier cari au fost arestați și dați în judecată după omorul dela Sinaia, bănuți că ar fi avut parte în pregătirea omorului, au fost găsiți nevinovați și puși pe picior liber. Intre cei achitați astfel, se află Corneliu Zelea Codreanu, fostul președinte al gardei, Nae Ionescu directorul ziarului »Cuvântul«, Nichifor Crainic, Ionel Moța și ceilalți.

În Sâmbăta Paștilor poliția și autoritățile militare din București au arestat pe mai mulți ofițeri, în frunte cu locotenent-colonelul Victor Precup, despre cari s'a aflat că pregăteau de mai mult timp (de vre-o doi ani) un fel de răscoală, îndreptată în potruva M. S. Regelui și a guvernului, în care scop au adunat arme, grenade, dinamită, revolvere, pe cari le țineau gata ca la timp potrivit să le poată întrebuița spre a da lovitura. Lucrul a fost însă descoperit de către un subofițer, căruia unul dintre cei arestați îi ceruse arme din depozitele militare.

Iată lista celor arestați, luată din gazetele dela București:

1. Victor Precup, lt.-colonel, de 45 ani, de naștere din Miercurea jud. Sibiu; 2) Maiorul Nicoară Vasile din vânătorii de munte, de 40 ani, născut în Merghindeal jud. Făgăraș; 3) Căpitanul Fleșariu Octavian, din reg. 88 infanterie, 34 ani, născut în Mediaș; 4) Căpitan Mesaroș Ștefan din jandarmerie, 36 ani, comuna Sebeș jud. Făgăraș; 5) Locotenent Baciu Tiberiu dela vânători, 35 ani, comuna Bandul de câmpie; 6) Locotenent Gligor Marian din infanterie, 32 ani, comuna Tăuni jud. Târnava Mică; 7) Sublocotenent Dordea Nicolae infanterie, 26 ani, comuna Bungard

jud. Sibiu; 8) Subloc. Năstase Constantin infanterie, 23 ani, comuna Movilița jud. Putna.

Au mai fost arestați civilii: Fericean Eugen fost funcționar; Orban Iuliu, comerciant din Cluj; Măndruțiu Ilie, inginer; Penciu Teodor șofer și Arsene Strâmbu funcționar.

Toți cei înșirați mai sus, se află la închisoare și vor fi judecați de către tribunalele militare.

Ne aducem aminte, din gazete, cum a fost ucis în luna Februarie deputatul Eusebie Popovici la locuința sa din București, de către făptuitori necunoscuți. Atunci, ori câte silințe și-a dat poliția, n'a putut să descopere pe ucigași.

Iată că acești răufăcători au ieșit la iveală acum. Ei sunt trei tineri școlari, elevi de liceu dela București, între 16—18 ani, cari au ucis pe deputatul Popovici cu gând să-l jefuiască.

Descoperirea a făcut-o chiar părintele, tatăl unuia dintre ucigași, care știa despre crimă (aflând mai târziu acest lucru) și s'a luptat mult până a putut să-și biruiască dragostea de părinte și să descopere pe făptași.

Ucigașii se numesc:

Ion Rășcanu de 16 ani, fiu de profesor, Petru Dinescu de 17 ani fiu de judecător și Petru Grigoriu de 18 ani, toți trei elevi în cl. VI a liceului »Gheorghe Lazăr« din București. Cel de al treilea de fapt n'ar fi fost în noaptea omorului la locul crimei, dar știa despre faptă și a tănuț-o. Ei aveau o bandă, o tovarășie de jaf, în care era și Grigoriu amestecat, însă el nu a luat parte la omor.

Cei trei tineri au pregătit omorul cu scop de jaf, cu capetele impuiate de cinematografe și de cărțile rele, umplând de jale trei familii și punând pe gânduri o țară întreagă.

† Sora Maria Benigna

Vineri, 13 Aprilie, dimineața, s'a stins la Reghin, în spitalul județean, călugărița Maria Benigna, în vârstă de abia 27 ani.

Ea se numia în lume Maria Miff, era fata lui Alexă și Nastasia Miff din Cacova Aiudului și se născuse la 9 Octombrie 1907. La călugărie a intrat în Martie 1929, iară profesiunea a făcut-o în 17 August 1931, primind numele de Benigna. Mai are o soră călugăriță la Cluj.

Dupăce a depus voturile călugărești, a fost trimisă, de către superioară, la spitalul județean din Reghin, ca să îngrijească bolnavii. A fost o îngrijitoare de bolnavi cât se poate de bună și de conștiincioasă. Dovadă că, în zelul ei de a îngriji pe cei bolnavi, se îmbolnăvi de o aprindere de plămâni, care o și răpuse în câteva zile.

Înmormântarea i-s'a făcut Duminică în 15 Aprilie, dela spitalul din Reghin. Lume multă a ținut să o întovărășească la locuința sa de veci, cu atât mai mult, că era atât de plăcută și lumea nu văzuse încă o înmormântare de călugăriță. Prohodul a fost slujit de pâr. protopop Ariton M. Popa, de pâr. director al școlii comerciale superioare din Blaj Iuliu Maior, care a luat parte în numele călugărițelor dela Blaj, și de pâr. Maxim Sârbu din Apalina. Predica a ținut-o pâr. protopop arătând, că Sora Benigna este de acum locuitoare a raiului, unde se va ruga și pentru noi. Pâr. director Maior a vorbit la mormânt luându-și rămas bun dela ea în numele Congregației.

Lumea a vărsat multe lacrimi sincere cu atât mai ales, că adurmita în Domnul era blândeta intrupată și foarte plăcută de bolnavi.

În veci pomenirea ei!

Cine sapă groapa altuia . . .

Mai rar așa bătăle a lui Dumnezeu, ca cea întâmplată înainte cu câteva săptămâni în hotarul orașului Regensburg din Germania.

La o măieriște din hotarul aceluia oraș trăiește un țăran bogat, care câștigă o mulțime de bani din lapte, păsări, legume, ouă și alte lucruri de ale mâncării. La acest țăran bogat au venit într-o seară doi țăngăi de câte 20—23 ani, rugându-l să le dea sălaș peste noapte. Țăranul s'a învoit și le-a arătat unde să se culce.

Intr'aceea a băgat de seamă că unul dintre țăngăi a băgat ceva, pe neobservate, în șuștarul cu lapte, care se afla plin de lapte lângă bucătărie. Țăranul n'a zis nimica, însă a spus nevastei, să le facă din acel lapte celor doi tineri păsat în lapte.

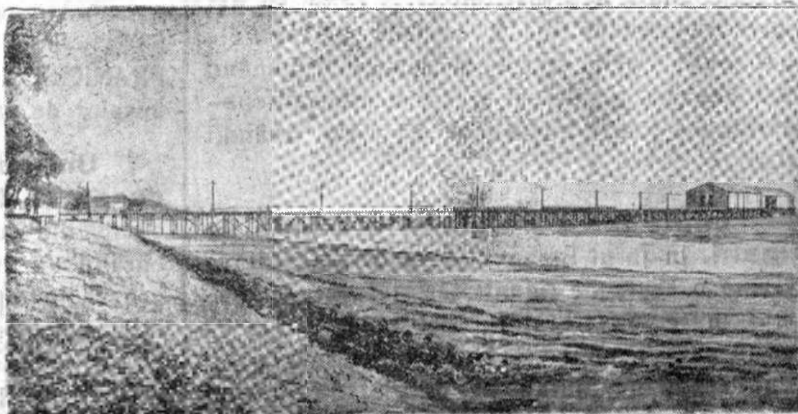
Înainte de a se culca țăngăii au fost poțitiți la masă în bucătărie, unde li-s'a dat păsat în lapte. Îndatăce au început însă să mănânce, au adurmit amândoi ca doi bușteni, pe scaune.

Țăranul a telefonat numai decât la poliție, care le-a căutat prin buzunare și prin străși și, spre marea lor surprindere, au aflat la ei patru revolvere umplute, mai multe chei false, pașapoarte false și o fluierice.

Unul dintre polițiști a început să fluere cu fluierica aflată și, spre mirarea lor și mai mare, numaidecât a venit în curtea țăranului un automobil frumos, din care s'au pogorît patru bărbați între 20 și 30 ani, fiecare cu câte un lămpaș hoțesc în mână. Bine înțeles că polițiștii au pus numai decât mâna pe ei și i-au deținut. În automobil au aflat patru revolvere, mai multe cuțite, săcuri, chei false și alte unelte hoțesti. Era o bandă de hoști foarte primejdioasă, pe care de mult o căuta poliția.

Portul La Libertad

Înainte cu câteva săptămâni s'a întâmplat o mare explozie în portul La Libertad, în care au murit mai multe zeci de persoane și s'au rănit peste o sută. Portul La Libertad se află în America de mijloc, în statul Honduras care are 154.305 kilometri pătrați și 760.000 locuitori.

Parlamentul și-a început lucrările.

Luni, în 16 Aprilie, parlamentul și-a reînceput lucrările întrerupte din cauza vacanței Paștilor. Lucrările sale vor ține până în 28 Aprilie.

Un portar sfânt.

La 12 Martie sf. Părinte de la Roma a ținut o ședință consistorială în care a hotărât că la Rusali va declara de sfânt pe fericitul Conrad de Parzham, care fusese, înainte cu 100 de ani, portarul unei mănăstiri din Germania.

Constatările unui medic.

Un medic creștin a constatat următoarele: Dintre 342 familii, pe cari le-a găsit în mare mizerie, 320 nu mergeau de loc la biserică. Dintre 417 tineri, cari le-au făcut, prin viața lor ușurată, mare rușine părinților, numai 12 au umblat la biserică. Dintre 23 bancheri, cari au bancrotat, nici unul nu mergea la biserică. Dintre 25 copii, cari și-au bătut părinții, 24 n-au mai umblat la biserică de când s-au cuminecat mai întâi. Cine are urechi de auzit, să audă!

Ce face pilda bună.

Un misionar din India mergea, de 10 ani încoace, de când este în orașul Agra, regulat, zilnic, la casa de nebuni din acel oraș și-i mângâia pe cei nefericiți. Aceasta a observat-o colonelul englez William Overbeck-Wright. Atât de mult i-a impus preotul acesta, încât după zece ani de gândire a trecut, la biserica preotului, la catolicism, pentru că mai înainte era anglican, adecă reformat englez.

Prea mulți advocați.

La cea din urmă adunare a baroului advocații din București, avocatul Gheorghe Petrovici a arătat că în București erau în 1908 abia 811 advocați și candidați de avocat. În 1916 erau deja 1380, la 1926 chiar 4600. Astăzi sunt în București 5000 de advocați, ceea ce arată că, dacă socotim că Bucureștii are 800 de mil de locuitori, vine tot pe 160 de oameni un avocat. În Paris, capitala Franței, care are 4 milioane locuitori, nu sunt decât 2070 advocați. — Iată ce ne-a făcut politica cea proastă, care a tot înmulțit numărul liceelor, în loc să fi înmulțit numărul școlilor de agricultură, cum se cuvenea într-o țară agricolă, cum este a noastră.

Mușcați de un câine turbat.

În zilele trecute s'a întâmplat într-o cărucă din Rădăuși o mare nenorocire. Un câine turbat a intrat, pe când se ospătau mai bine, și a început să muște ca lupul între oi. A ieșit apoi în stradă mușcând pe trecători. Noroc că a fost prins și ucis. Toți cei mușcați au fost duși la spital.

Unde duce beția.

În fiecare zi se întâmplă nenorociri din cauza beției. Și lumea bea înainte par'că nici nu-i pasă. În zilele trecute s'a întâmplat la Pașcani o nenorocire care ar trebui să bage mințile'n cap la toți bețivii. Iată ce s'a întâmplat. Doi săteni beți s'au luat la ceartă și în curând au ajuns la bătaie. Unul fiind mai tare, cel mai slab a fugit. Dar cel mai tare a început să-l urmărească înarmat cu o furcă de fier. Pe drum a întâlnit un copil de șapte ani și beat cum era, a înfipt furca în gâtul micului copil. Acesta a fost dus la spital, iar bețivul la închisoare. Acum va plânge o viață, ce a făcut într'un moment de beție.

I-a tălat sf. Ilie degetele. Femeia Maria Stoiu din comuna Baimacila jud. Cahul, a fost găsită într-o zi din săptămâna mare cu degetele dela mâini tălate. A fost dusă atunci la spitalul din Alexandreni unde doctorul și poliția au început a o lua la întrebări. Iată cum povestește femeia întâmplarea cu degetele. „De vreo 4 ani mi-a spus Dumnezeu că îmi va lua degetele dela mâini. Acum mi-le-a luat. N'au simțit nici o durere. A trimis pe sf. Ilie pe când mă rugam la mănăstire, care mi-a spus: Trebuie să-ți iau degetele. Am leșinat și când m'am trezit am fost fără degete“. Așa povestește ea. Dar poliția a stabilit altceva. Degetele i-au fost tălate de două femei cari făceau parte din secta religioasă a inocențistilor. Acestea i-au spus că dacă se va lăsa să-i taie degetele, fără să se plângă, va fi sfântă. Și într'adevăr toată lumea îi spunea sfântă. Acum au fost bătate toate trei la închisoare ca să se sfințească într'adevăr. Se vede că prima sfințire n'a fost bună.

S'au înecat mai multe sute de pescari.

Oamenii din jurul mărilor trăesc de obicei din pescărit. Meseria aceasta e împreunată cu multe primejdii, căci o nenorocire întâmplată în largul mării e cu mult mai groaznică decât pe uscat. Așa s'a întâmplat acum de curând pe țărmurile depărtatei China. Vreo 300 de bărci pline cu pescari au plecat în largul mării la pescuit. Dar s'a întâmplat că tocmai atunci a fost o furtună puternică pe mare, și toți pescarii au fost înghițiți de valurile mării.

I-a împodobit mormântul cu țigări.

Nu de mult a fost înmormântată țigancă Norah Lee, fata unei vestite regine a țiganilor. La această înmormântare au luat parte o mulțime mare de țigani și țigance din America și din toate țările Europei. Moarta a fost în viața sa o fumătoare pătimasă. Și de aceea mulțimea țiganilor cari au luat parte la înmormântare, i-au presărat mormântul în loc de flori, cu țigări și pachete de tutun. Au încercat apoi să fumeze cu toții de credea că fumează vreo câteva fabrici.

Un vis ciudat.

O femeie bătrână dintr'un sat din Bulgaria, a visat într-o noapte un vis ciudat. I-se arăta în vis o mănăstire și lângă ea îngropați trei călugări. Locul mănăstirii, i-se părea că se află în satul ei. După ce s'a trezit, s'a dus la locul visat, dar acolo nici urmă de mănăstire. Atunci ce s'a gândit ea? Să sape pământul, doar va găsi ceva. Dar așa ceva era greu, căci nu o lăsa proprietarul locul și ceilalți săteni cari își rădeau de ea. A început atunci bătrâna să blasteme pe omul locul: „Să-ți moară nevasta și copiii, și peste o lună să jeleşti și tu la mormintele lor, după cum jelesc și eu la mormântul călugărilor pe cari nu mă lași să-i desgrop“. N'a trecut o lună și a murit omul și întreagă familia lui. Sătenii s'au înspăimântat de această întâmplare și, în loc să-și mai rădă de babă, s'au dus și au săpat la locul anumit. Mare le-a fost mirarea când au dat peste osemintele alor 3 oameni, și lângă ele mai multe unelte casnice și bisericesti. Săpând mai departe au dat și peste o mănăstire. — Bătrâna e foarte bucuroasă că i-s'a izbândit visul.

Luptă între poliție și o bandă de țigani.

În jurul Brașovului se află de câțiva vreme o ceată de țigani cari jefuesc la drumul mare pe trecători. Poliția le-a dat de urmă și a început urmărirea lor. Când țiganii s'au văzut înconjurați de poliție, au început a trage cu revolverele după poliști. Aceștia

însă nu s'au lăsat mai pe jos și au început a trage și ei. S'a încins o luptă adevărată. Țiganii au fost siliți să se retragă în pădure unde poliția a prins pe doi dintre ei. Ceilalți s'au făcut nevăzuți în desișul pădurii.

Cămașa d-lui Hristos se află la

Argenteuil în Franța. Când d-l Hristos a fost răstignit pe cruce, hainele sale au fost împărțite de soldați. Pentru cămașă au aruncat sorți, căci era necusută, țesută dintr'o singură bucată. Din mână'n mână, dela om la om, străbătând timpurile și locurile ea a ajuns acum într'un oraș din Franța. Din 1 Aprilie și până în 21 Mai a. c., cămașa va fi așezată vederii tuturor. Pe cămașă se află mai multe pete. Sunt urmele sângelui d-lui Hristos.

Pedeapsă cu moartea pentru cei

ce iau mită. Nu la noi ci în îndepărtata țară a Chinezilor. E o măsură bună aceasta, un leac bun pentru vremurile noastre. Astăzi ori unde mergi dacă nu dai aștepți, iar dacă dai, toate ușile și-se deschid ca prin minune. Și asta nu-i bine și nici pe dreptate. Oricine căpătă plată, să facă bine să muncească pentru ea, să nu mai aștepte mită.

Cum sunt sămănăturile.

Pe întinșii câmpiilor noastre, țăranul și-a început munca. Din zori până seara târziu, răstoarnă brazde lungi din cari va ieși pâinea lui de toate zilele. Și bunul Dumnezeu a binecuvântat începutul muncii țăranului. Sămănăturile sunt foarte frumoase. Și dacă începutul e bun, nădăjdul că așa va fi și sfârșitul.

Procesul d-lui colonel Zăvoianu.

Luni 16 Aprilie, a început la București procesul d-lui colonel Zăvoianu. Vina pentru care a fost adus în fața judecării, e aceea că a găzduit pe d. Zelea Codreanu, șeful gărzii de fier, în timpul când poliția îl căuta ca să-l aresteze. Se așteaptă cu mare nerăbdare sfârșitul procesului.

Vin de 1800 ani.

În satul Dapfing, departe de Donauwörth (Germania) s'a aflat un vas rotund într'un mormânt al unui copil. Învățații, cercetând conținutul sticlei, au constatat că în vas se află vin, peste care a fost pus ulei. Tot acești învățați au constatat că acest vas este așezat în mormânt din veacul întâi. În forma aceasta cel mai vechiu vin de pe fața pământului ar fi acesta.

Sfârticat de câni ciobănești.

Săta Dénes din Lisnău jud. Treiscaune a fost înconjurat, mergând pe drum, de o haită de câni ciobănești de ai ciobanului Andrei Brezeanu. Aproape un ceas s'a tot spărat bietul om, dar nime nu i-a venit în ajutor. Pe urmă a slăbit într'atâta, încât a căzut la pământ. Câni s'au apucat de el și i-au sfârticat carnea, așa că după două ore l-au aflat niște trecători mort în cale. O mare parte a câinii de pe trup și mai ales de pe pulpe i-au mâncat-o câni.

* Atragem atențiunea CITITORILOR NOȘTRI asupra inseratului a fabricii HEINRICH FRANK SÖHNE S. A. R. pentru Industria produselor de cafea. București-Brașov.

Un mort cărula îi vine greu să se

despartă de al său. În comuna Livadea de câmp din jud. Hunedoara, s'a întâmplat de curând un lucru foarte ciudat care a băgat groaza în toți locuitorii comunei. Iată ce s'a întâmplat. Nu de mult a murit în comună locuitorul Lascu Ungur Trosc, fost funcționar la C. F. R. La câteva nopți după moarte, nevasta și fata lui au auzit la fereastră niște

valete jalnice de tot. Într'altă noapte, nevasta simte o mână străină în capul ei, care o scarmână crunt. Bielele femei, îngrozite de spaimă, s'au hotărât să cheme vre-un bărbat ca să stea noaptea cu ele. Au venit mai mulți inși, și ce să vezi? O mulțime de matahale făceau sgomot prin curte. Unul din cei de față, fecior de-al mortului, a tras vreo câteva focuri de revolver asupra matahalelor. Dar parc'ar fi tras gloantele în vânt.

Intre acestea ce se întâmplă? Un comerciant din comună venind într'o seară spre casă întâlnește răzimat de un gard pe Lascu Ungur Trosc, despre care știa că-i mort de mai multă vreme. Comerciantul intră în vorbă cu el, dar vorbește dacă al cu cine. Mortul nu răspundea nimic. Comerciantul trage atunci cu revolverul asupra mortului, dar arma nu vrea să se desearce. Mortul s'a mai arătat și altora în comună și toți locuitorii sunt îngroziiți.

Vasile Moldovan preot în comuna Sâncraiu jud. Alba, după o scurtă boală a încetat din viață în ziua de 5 Aprilie 1934, în anul al 46-lea al vieții și 23-lea al preoției și căsătoriei. Răposatul a fost înainte vreme preot în comuna Cergăul Mic lângă Blaj, de unde mutându-se la Sâncraiu și în această comună a câștigat dragostea și încrederea nu numai a turmei sale, ci și a mai marilor săi, cari l au prețuit ca pe un păstor harnic și vrednic. I-s'a făcut o înmormântare duloasă în ziua de Sâmbăta Paștilor, la care au fost de față și numeroși intelectuali din Aiud, precum și mulți frați preoți din tract, în frunte cu Preaonoratul Ioan Bucur, protopop. Li plânge îndurerata soție și 4 orfanii, precum și numeroase rudeni.

Fie-i partea cu dreptii!

Cu fața acoperită

Înainte cu o lună cineva a omorât, la Paris, pe judele de instrucție Prince, care făcea cercetări în afacerea atât de scandalosă a lui Stavissey. Poliția din Paris cercetează într'una și umblă după vinovați. De curând a deținut pe baronul Gaston de Lusatz, despre care se presupune că a avut interesul să-l omoare pe Prince. Ducându-l un polițist secret, îmbrăcat în haine civile, la închisoare, baronul rușinat își acopere fața cu pardesul, ca lumea de pe strade să nu-l poată recunoaște.

Gândaci stricători de poame

Sunt multe feluri de gândaci, cari atacă pomii. Unii mănâncă frunzele și florile pomilor; alții le atacă coaja și tulpina. Cei mai mulți însă strică poamele, pricinuind pagube destul de însemnate.

Poamele stricate de gândaci sunt merele, perele, prunele, cireșele și piersecile. Acestea poame nu se desvoaltă bine și cad de pe pom înainte de a se coace. Mai ales merele, cad de pe pom, când sunt abia de mărimea unei nuci.

Dacă privim acestea mere cu băgare de seamă, vedem în jurul codiței lor mai multe găurele. Pe unele sunt câte 8—10 găurele, pe altele sunt și câte 25—35 găurele.

Găurelele sunt făcute de un gândac mic, de culoare roșie și cu cioc ascuțit. Cu cioc cu tot, abia are mărime de vre-o 8—10 milimetri.

Merele le-a găurit pentru ca să-și pună ouăle. În fiecare gaură pune câte un ou. Din ou iasă un vierme mic, lipsit de picioare. Viermele se hrănește cu miezul mărului. Din cauza aceasta, în dreptul găurelelor, mărul e puțin sbârcit. De obicei acest măr, mai bine de jumătate e și stricat.

Când viermele a crescut mare, iasă din măr. Cade jos și vârandu-se în pământ, se îngogoșează. Toamna, iasă din gogoșă în formă de gândac și se urcă pe tulpina mărului, se vâra pe sub coajă și ierneză fără să-l supere ceva. Primăvara începe din nou să găurească merele.

Merele găurite, aproape toate cad și se strică. Pe merele puține, cari rămân pe pom și se coc, încă se pot vedea găurelele în jurul codiței.

Perele, prunele, cireșele și piersecile atacate de gândaci, încă sunt găurite, nu se desvoaltă și cad înainte de a se coace.

Gândacii cari atacă aceste poame, duc acelaș traiu ca și gândacul care strică merele.

Pagubele pricinuite de ei sunt destul de mari, de aceea lupta ce trebuie să se poarte pentru stărpirea lor încă trebuie să fie cât se poate de înverșunată.

Primăvara, încă înainte de ce ar începe să pună ouă, trebuie scuturați de pe pomi. Scuturarea se face dimineața și pentru ca să nu se împrăstie prin iarbă, se întinde pe sub pomi o față de masă mare, albă. Gândacii cad pe fața de masă, de unde se adună și se aruncă pe foc.

Scuturarea se repetă tot la 2—3 zile, până când nu mai rămâne nici un gândac pe pom.

Dacă s'a întârziat această lucrare și gândacii au început să găurească poamele și să pună ouă, e bine ca toate poamele căzute să se adune în fiecare zi și să se nimicească, pentru ca viermii cari s'ar afla în ele să nu se poată îngogoși și schimba în gândaci.

Gândacii, cari toamna se urcă pe

tulpină pentru ca să-și caute loc de iernare încă trebuie curății. Pentru aceasta se înfășură tulpina pomilor cu o funie de paie sau de câlți. Gândacii își aleg loc de iernare printre împletiturile funiei. După ce toți gândacii s'au așezat, funia se desface și împreună cu gândacii se aruncă în foc.

Stărpirea gândacilor trebuie s'o facă toți sătenii cari au grădini cu pomi. Altfel lucrul e zadarnic, fiindcă trec ușor dela un pom la altul și dintr'o grădină într'alta. Și pe pomii, unde s'a făcut stărpirea, năvălesc gândaci de pe pomii cari n'au fost grijiți și gândacii s'au putut desvolta pe ei fără nici o piedecă.

Ion Popu-Câmpeanu

Zahărul

În vechime pentru îndulcit se întrebuința mierea de albine. Mult mai târziu zahărul din trestie a fost cunoscut, iar cel din sfeclă din 1747, în Germania.

Pentru îndulcit se mai întrebuințează așa zisa *zaharină*, care n'are nici o legătură cu fabricarea zahărului, care se fabrică din cărbunii de pământ și care neajutând corpului omenesc cu nimica, este oprită de a se vinde în țară.

În România, zahărul se scoate din sfeclă. S'ar mai putea scoate din măduva cocenilor de porumb și din zeurile diferitelor fructe. Se folosește sfecla de zahăr din primul an, care se culege pe la mijlocul lui Septembrie, când cuprinde % cel mai mare de zahăr, între 14 la 26%. Azi în țară sfecla se găsește însămânțată pe întinderi mari, deși a fost adusă numai pe la 1870 întâia oară.

Tăind o sfeclă mărunț și punându-o într'o farfurie cu apă, apa se îndulcește. Punând aceeaș sfeclă într'o altă farfurie cu apă curată, apa se va îndulci, însă mai puțin. Fierbând această apă până seacă, rămâne pe fundul oalei o pulbere bătând a galben, care este zahărul.

Acelaș lucru se face și la fabricarea în mare.

În fabricarea zahărului nu se urmărește altceva decât scoaterea lui din sfeclă, cu ajutorul apei, unde el se află gata lucrat de către natură, de a-l curăța și a-l aduce într'o formă în care să poată fi întrebuințat.

Fabricile de zahăr sunt așezate lângă râuri, pe malul apelor mari sau în mijlocul

culturilor de sfeclă. Apa are mare rol în fabricare. Pentru 10 vagoane sfeclă e nevoie de 120.000 la 150.000 litri apă.

Fabricile de zahăr funcționează numai o parte a anului, cam 100 zile, între Octombrie și Ianuarie, din cauza că sfecla cuprinzând 75% apă, este supusă stricăciunii; în grămezi se încinge sau degeră, zahărul imputinându-se.

Intr'o fabrică de zahăr dacă intri, vezi schiaburi prin care sfecla este dusă, spălată, la alte mașini spălătoare.

Vezi elevatoare (roți cu cupe), mașini de cântărit, mașini care taie sfecla în formă de tăieței. Tăieței de sfeclă sunt duși în niște căzi mari în număr dela 8 la 16, numite *difuzoare*, în care intră apă încălzită la 70°, care scoate tot zahărul din sfeclă.

Tăieței rămași numiți *Carhotul de sfeclă*, se întrebuințează la îngrășarea vitelor, amestecându-se cu paie tocate.

Zama de zahăr se curăță prin stoarcere și cu ajutorul varului, de murdării, fierbându-se apoi pentru mărirea % de zahăr, până la obținerea unui sirop, care prin răcire dă zahărul. Pentru ca să fie alb, el se *rațnează*.

Zahărul se cunoaște sub formă cubică, tos, fărină etc.

Dacă se încălzește până la 160°, se topește, iar la 200° devine de culoare galben închis, devenit caramel.

Statul ia de fiecare kgr. de zahăr, la ieșirea lui din fabrică, 10 lei dare, după zahărul denaturat numai 3 lei, luând pe an la 850.000.000 lei total.

În țară avem 13 fabrici de zahăr, 3 în Ardeal, 2 în Muntenia, 7 în Moldova și Bucovina și 1 în Basarabia. În Ardeal la Arad, Bod-Brașov și Târgu-Mureș, care pot lucra laolaltă 240 vagoane sfeclă pe zi. În Muntenia, la Chitila lângă București și Giurgiu, care este cea mai mare din țară, putând lucra 150 vagoane sfeclă la zi. În Moldova și Bucovina la: Săscut, Lujeni, Jucica-Veche, Ițcaiu, Ripiceni, Oriscic, Roman, iar în Basarabia la Zarojani.

Toate fabricile din țară pot lucra la zi 1180 vagoane sfeclă. În toate aceste 13 fabrici s'au băgat 48.082.810 lei aur și 215.805.852 lei hârtie.

P. Glogovețeanu

Fel de fel

Deputații din Anglia la rugăciune

Deputații din Anglia au obiceiul ca în fiecare Marți după amiază să se adune la rugăciune. Cel distâi deputat care ajunge la locul pentru rugăciune, alege o pildă din evanghelie pe care o citește când începe rugăciunea. Toți deputații se roagă împreună, iar rugăciunea se sfârșește cu »Tatăl nostru«. După rugăciune, toți deputații își scriu numele într'un protocol, pentru ca să se știe cine a fost de față.

Câți oameni sunt pe pământ

După socotelile făcute, pe pământ trăiesc acum aproape două miliarde de oameni: în Asia sunt 1 miliard și 103 milioane, în Europa sunt 500 de milioane, în America 253 milioane, în Africa 143 milioane, și în Oceania 9 milioane.

Cum putem apăra semințele de șoareci

Adeseori șoarecii rod semințele și astfel pricinuesc multe pagube. În contra șoarecilor se pot apăra semințele în chipul următor: La gura și la fundul fiecărui săculeț cu semințe se pune un pumn de frunze de mintă sălbatică. Se poate întrebuința și ulei de mintă pipărată, care se împrăștie în lăzile cu semințe și prin locurile unde se bănuște că umblă șoarecii. Din pricina mirosului de mintă șoarecii fug în altă parte și nu mai strică semințele.

Vinul bun lungeste viața

În ținutul Xovaro din Italia este un vin foarte bun. Oamenii de pe acolo se îndeletnicesc mai mult cu cultivarea viței de vie și beau vin foarte mult. Acești oameni trăiesc și foarte mult. Cei mai mulți dintre dânsii au peste 100 de ani. Asta înseamnă că vinul lungeste viața. Se înțelege, să fie vin bun, care să-ți cadă bine când îl beai.

Deac Gheorghe primar, Odești jud. Sălaj. Cazu ginerelui d-tale fiind cam complicat, l-am dat avocatului nostru ca să-l studieze. Când vom primi răspunsul îl vom publica tot în acest loc al gazetei. — La gazetă mai datorati următoarele sume: 58 Lei pe 1930; 180 pe 1931; 180 pe 1932; 150 pe 1933 și 150 pe anul curent.

Mihail S. T. Pitoroagă. Mai aveți de plătit abonamentul pe 1932 Lei 180; pe 1933 Lei 150 și anul curent. Am primit câte 75 Lei dela următorii: Ioan Oltean, Coriolan Blagoe, Vichente Marschal, Pascu Nicolae, Petru Zinvel, Păr. Francisc Karl, Sanislav Vasile. Câte 150 Lei: Cosma Gavril, Măgurean Mihail Reun. »Unirea« Ticvan, Maria Hurghiș, Pop Alexandru Dr. Victor Bojor, Eufimia Ștefănică, Emil Solomon Albin Mărginean, Octavia Corodean, Ioan Pop, Augustin Folea, Păculea Aurel.

Alte sume: Sabin Olea 120; P. I. Isaicu 300; Avram Pop 50; Stroia Ioan 188; Goga Ilie 180; Tolgyra Ludovic 350; Morar Vasile 100; Mărieșiu Gavril 200; Aron Alimpiu 250; Cocoloș Ioan 290; Chiorean Ioan 40; Bere Petru 100; Rus Teofil 38; Ștefan Halmaghi 350.

Redactor: IULIU MAIOR.

Publicațiune

Domnii proprietari de vehicule cu tracțiune mecanică din teritoriul județului Târnava Mică sunt rugați, ca în decursul lunii Aprilie 1934 să facă declarațiunile de impunere la Percepțiile locale.

Aceasta în conformitate cu art. 3 din legea pentru așezarea impozitelor pe automobile.

Șeful poliției de reședință Blaj
Ion Lupeanu

Cine a aflat

UN JUNC

de 3 ani, galben, cu capul alb și cornul drept rupt, să înștiințeze la NICOLAE CINEZEAN, comuna Bogatul român jud. Sibiu.

(208) 1-1.

Cărți de învățatură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei »Unirea Poporului«:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace 10—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor 10—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhierii și cărturarii cel mari ai Blajului 8—

Copiii în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu 2—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8—

Cartea Crallor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului 10—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj